

CONTRA CORRENT

Albert Soler

Xarli Diego

► RADIOFONISTA

«Em moriré una vegada, però s'escoltarà música tres dies»

Xarli Diego, avui director d'una agència de comunicació, va ser amo i senyor de les ones musicals als anys 70 i 80, com a locutor i DJ. Ara publica els seus records a «Gràcies per la música», que presenta avui (19 h) a la Llibreria 22.

► **Confessi que volia ser cantant d'èxit.**

□ Ha, ha, tinc una gran relació amb la música, i li puc assegurar que canto fatal. De tota la gent que conec, segurament soc qui canta pitjor.

► **Els cantautors mai no li van agradar tant com el pop?**

□ Els punxava força, i segurament el tio més amic que he tingut al món de la música va ser Joan Baptista Humet, que ja no és entre nosaltres. M'agraden molts cantautors, no tots, és clar, perquè com tot a la vida, aquí també hi ha categories.

► **De quina cantant es va enamorar bojament?**

□ Bojament, intento no enamorar-me de ningú. Però quan em preguntaven amb qui voldria anar a sopar, responia que Mónica Bellucci. No canta, però ja la faria cantar. Tot i que s'està fent gran, com tots.

► **Com tots? Jo diria que nosaltres ens fem grans de pitjor manera que ella.**

□ (Riu) Encara és molt guapa i té molta classe, realment.

► **Qui és el que més lligava de tots els cantants que ha conegut?**

□ Un artista que arribés a ser número u podia lligar tant com volia. Una altra cosa és que ho aprofités. No li diré noms, que no vull fer quedar malament ningú (riu). Tot això va canviant.

► **No em digui que ja no és així.**

□ En aquella època els artistes estaven molt mitificats, i hi havia molts fans. Ara també n'hi ha, però cada generació és una història diferent.

► **És que ara tot es grava...**

□ Hi ha mòbils que ja t'han fet la foto al lloc abans que hi hagis arribat.

► **Ha conegut divos insuportables?**

□ Els més grans són els més humils. La Caballé era encantadora. Rocío Jurado, amb aquella força i personalitat, era ben humil. Rocío Dúrcal era meravellosa. Roger Hodgson, Mark Knopfler, Serrat... El mateix Perales és un tio molt proper.

► **Ha vist més drogues, sexe o rock?**

□ Al món de la música, com la resta, hi ha moltes drogues. Però jo he sigut molt bon nen. Una vegada vaig anar a parar a un 2CV amb un famosíssim grup de rock madrileny -del qual no li diré el nom- i tots fumaven porros. Excepte jo. Em van dir: «Quina vida més antiga». He sigut tan formal, que en aquest món «cantava».

► **Compari la música d'ara amb la dels 70 i 80.**

□ No hi ha color, en favor d'aquella. Hi havia una gran capacitat de fer melodies, cosa que trobo a faltar, ara tot es rapeja, tot són ritmes latins... Aquells Dire Straits, Supertramp, Michel Jackson... O els can-

tautors que dèiem: on és el nou Serrat, el nou Humet, el nou Sabina, el nou Llach...

► **Aquest me'l sé: tallant autopistes.**

□ (Riallada) Al món de la música trobo a faltar el talent que abans era evident. I en general els artistes eren més sacrificats, vivien molt per la seva carrera. Ara ets èxit una estona i s'ha acabat.

► **No s'estarà fent vell, Xarli?**

□ Intento ser objectiu, ja tinc en compte que fa més de 20 anys que no tinc 20 anys. Però fins i tot els joves d'ara, quan escolten música d'abans, reconeixen que és bona.

► **Quina cançó ha de sonar al seu funeral, espero que d'aquí a molts anys?**

□ Crec que trigaré encara 50 anys, i la llista definitiva la faré dos mesos abans. Però ara tinc clar que hi serà una del meu amic Joan Baptista Humet, potser *On eres Déu de l'univers?* Podria posar també *Mediterráneo*, de Serrat. I *On my own*, de Nikka Costa, a qui vaig descobrir jo per Espanya, així la gent dirà «pobret, la va descobrir ell i ara que està de cos present, vol recordar-la». I també *It's a heretache*, de Bonnie Tyler.

► **Veig que serà un llarg funeral...**

□ He, he, em moriré una vegada però s'escoltarà música durant tres dies.

